

За радње из става I. овог члана казниће се за прекршај новчаном казном од 800 до 8.000 динара и одговорно лице у предузећу или установи која је одређена да врши мерење степена изложености јонизујућим зрачењима.

Члан 88.

За радње из чл. 84. до 87. овог закона казниће се за прекршај оснивач радње која нема својство правног лица новчаном казном од 2.500 до 25.000 динара.

Члан 89.

Новчаном казном од 250 динара казниће се за прекршај појединац који ради са изворима јонизујућих зрачења ако се у току рада не подвргне здравственом прегледу у одређеном року или ако не употребљава лична и друга заштитна средства (чл. 21. и 25).

Прекршај из става I. овог члана утврђују и казне изричу овлашћени радници органа надлежног за вршење надзора приликом вршења инспекцијских прегледа на местима на којима се ради са изворима јонизујућих зрачења.

VI. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 90.

Извори јонизујућих зрачења из радиоактивних гробница који су уграђени до дана ступања на снагу овог закона морају се уклонити до истека времена за њихову замену, а најкасније до краја 1996. године.

Члан 91.

Функционери који руководе надлежним савезним органима управе дужни су да донесу прописе из чл. 78, 79. и 80. овог закона у року од две године од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 92.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о заштити од јонизујућих зрачења и о посебним мерама сигурности при коришћењу нуклеарне енергије („Службени лист СФРЈ”, бр. 62/84).

Прописи донесени на основу чл. 65, 66. и 67. Закона о заштити од јонизујућих зрачења и о посебним мерама сигурности при коришћењу нуклеарне енергије („Службени лист СФРЈ”, бр. 62/84) ускладиће се са одредбама овог закона најдоцније у року од две године од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 93.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

5.5.

На основу члана 315. тачка 3. Устава Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, Председништво Социјалистичке Федеративне Републике Југославије издаје

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЗДРАВСТВЕНОЈ ИСПРАВНОСТИ ЖИВОТНИХ НАМИРНИЦА И ПРЕДМЕТА ОПШТЕ УПОТРЕБЕ

Проглашава се Закон о здравственој исправности животних намирница и предмета опште употребе, који је усвојила Скупштина СФРЈ, на седници Савезног већа од 20. јуна 1991. године.

П бр. 1392
20. јуна 1991. године
Београд

Председник
Председништва СФРЈ,
Стјепан Месић, с. р.

Председник
Скупштине СФРЈ,
др Слободан Глигорјевић, с. р.

ЗАКОН

О ЗДРАВСТВЕНОЈ ИСПРАВНОСТИ ЖИВОТНИХ НАМИРНИЦА И ПРЕДМЕТА ОПШТЕ УПОТРЕБЕ

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се услови које у погледу здравствене исправности морају да испуњавају животне намирнице и предмети опште употребе који се производе или увозе ради стављања у промет на домаћем тржишту и надзор над здравственом исправношћу тих намирница и предмета.

Одредбе овог закона односе се и на сировине за производњу животних намирница и предмета опште употребе, на зачине и супстанције који се додају намирницама ради постизања одређених својстава (адитиви), као и на животне намирнице и предмете опште употребе који се привремено увозе ради прераде, дораде и обраде.

Члан 2.

Под животним намирницама, у смислу овог закона (у даљем тексту: намирнице), подразумева се све што се употребљава за храну или пиће у прерађеном или непрерађеном стању.

Под намирницом, у смислу овог закона, подразумева се и вода која служи за јавно снабдевање становништва као вода за пиће или за производњу намирница намењених продаји.

Члан 3.

Под предметима опште употребе, у смислу овог закона, подразумевају се:

- 1) посуђе, прибор, постројења, уређаји и амбалажа за намирнице;
- 2) дечије играчке;
- 3) средства за одржавање личне хигијене, негу и улепшавање лица и тела и амбалажа за та средства;
- 4) средства за одржавање чистоће;
- 5) дуван, дуванске прерађевине и прибор за пушење;
- 6) одређени предмети који при употреби долазе у непосредан додир са кожом или слузницом.

II. ЗДРАВСТВЕНА ИСПРАВНОСТ НАМИРНИЦА И ПРЕДМЕТА ОПШТЕ УПОТРЕБЕ

Члан 4.

Под здравственом исправношћу намирница, у смислу овог закона, подразумева се хигијенска исправност намирница и исправност њиховог састава у погледу енергетских, гравитних и заштитних материја која има утицаја на биолошку вредност намирница.

Члан 5.

Хигијенски неисправним сматрају се намирнице, односно предмети опште употребе:

- 1) ако садрже патогене микроорганизме или патогене паразите, односно њихове излучевине или друге микроорганизме, односно паразите и штеточине који могу штетно утицати на здравље људи;
- 2) ако садрже пестициде, метале, металоиде и друге отровне супстанције, хемиотерапеутике, анаболике и друге супстанције у количинама које могу штетно утицати на здравље људи;
- 3) ако потичу од угинулих животиња или од животиња оболелих од болести које штетно утичу на здравље људи;
- 4) ако су механички загађени примесима које могу бити штетне за здравље људи или изазивају гађење;
- 5) ако садрже адитиве који нису дозвољени за производњу намирница или предмета опште употребе, или ако садрже недозвољене количине адитива или ако су адитиви технолошки неправилно примесени;

6) ако су им састав или органолептичка својства (укус, мирис, изглед) услед физичких, хемијских, микробиолошких или других процеса измењени па нису употребљиви за исхрану;

7) ако садрже радионуклиде изнад одређене границе или су озрачени изнад границе одређене прописима;

8) ако због састава или других својстава могу штетно утицати на здравље људи.

Члан 6.

Хигијенски неисправним сматрају се и намирнице, односно предмети опште употребе којима је истекао рок употребе означен у декларацији, или им недостаје декларација, или се из декларације не може утврдити рок употребе, ако се у промет стављају у оригиналном паковању.

Хигијенски неисправним сматрају се намирнице, односно предмети опште употребе који нису у оригиналном паковању, односно који се продају у расутом стању (ринфузи) ако на амбалажи из које се продају немају податке из декларације.

Члан 7.

Неисправним у погледу састава сматрају се намирнице које не садрже хранљиве састојке у количинама одређеним прописима о квалитету таквих намирница или не одговарају произвођачкој спецификацији у погледу хранљивих састојака, а којима је услед тога смањена биолошка вредност.

Члан 8.

Намирнице и предмети опште употребе који се увозе морају у погледу здравствене исправности одговарати условима који су прописани у Социјалистичкој Федеративној Републици Југославији.

Пошљике намирница и предмета опште употребе које се увозе морају бити снабдевене исправном надлежног органа земље извозника да су здравствено исправне.

Члан 9.

Одредбе овог закона које се односе на здравствени надзор над увозом намирница и предмета опште употребе и на орган надлежан за вршење тог надзора примењују се и на намирнице и предмете опште употребе који су били извезени ако се такве намирнице и предмети опште употребе враћају извознику.

Члан 10.

Намирнице и предмети опште употребе који се стављају у промет морају бити снабдевени исправном произвођача да на основу лабораторијских испитивања одговарају прописима о здравственој исправности.

Члан 11.

Намирницама и предметима опште употребе могу се у производњи и промету додавати адитиви који су дозвољени прописом о квалитету адитива и прописима о квалитету и здравственој исправности намирница и предмета опште употребе.

Прописима из става 1. овог члана одређују се адитиви који се могу додавати и количине тих адитива, као и услови за њихову употребу у производњи и промету појединих намирница, односно предмета опште употребе.

Члан 12.

Декларација намирница и одређених предмета опште употребе који се стављају у промет на домаћем тржишту у оригиналном паковању, а у чијој су производњи или промету употребљени адитиви, мора да садржи ознаку о групи употребљених адитива (на пример: „Обојено вештачким бојама“, „Конзервисано конзервансима“ и сл.).

У случајевима предвиђеним прописима о здравственој исправности намирница и предмета опште употребе и прописима о квалитету, декларација појединих намирница и предмета опште употребе мора да садржи и ознаке о називу и количини употребљених адитива.

Члан 13.

Појединим намирницама могу се додавати витамини, минералне соли и други хранљиви састојци ради обогаћивања биолошке вредности намирница, под условима одређеним прописима о квалитету тих намирница.

Декларација намирница из става 1. овог члана мора да садржи податак о састојцима који су додати ради обогаћивања и количину тих састојака.

Члан 14.

Намирницама намењеним за исхрану лица код којих је потребно постићи одређена дејства контролисаним употребом намирница могу се у процесу производње променити састав или физичка, хемијска, биолошка или друга својства у односу на истоврсне намирнице нормалног састава.

Намирнице из става 1. овог члана морају у декларацији имати ознаку „Дијететски производ“.

Члан 15.

Предмети опште употребе не смеју садржавати супстанции које могу штетно да делују на здравље људи, или да неповољно утичу на органолептичка својства и састав намирница или да загађују животну средину.

За производњу појединих врста предмета опште употребе могу се, у прописаним количинама употребљавати само супстанции чија је употреба за ту сврху дозвољена прописима о здравственој исправности предмета опште употребе, прописима о квалитету и Југословенском фармакопејом.

Члан 16.

Забрањено је приписивање лековитог својства намирницама или предметима опште употребе, као и рекламирање употребом слике, цртежа, знакова, израза или текстова који би потрошача могли довести у заблуду у погледу састава, својства, намене или дејства тих намирница, односно предмета опште употребе.

Члан 17.

Забрањено је рекламирање алкохолних пића, дувана и дуванских прерађевина у штампи, на радију и телевизији; преко биоскопских дијапозитива, филмова, паноса, таблица, налепница и других облика рекламе на јавним местима, на објектима и средствима саобраћаја; преко светлених реклама; преко књига, часописа, календара и одевних предмета и преко налепница, плаката и летака ако су те налепнице, плакати и леци одвојени од амбалаже, алкохолних пића, односно дувана и дуванских прерађевина.

Не сматра се рекламирањем, у смислу става 1. овог члана, објављивање обавештења о квалитету и другим својствима алкохолних пића, дувана, односно дуванских прерађевина у стручним књигама, часописима и другим стручним публикацијама које су намењене искључиво произвођачима или продавцима тих производа.

Члан 18.

Произвођачи дувана и дуванских прерађевина дужни су да на оригиналном паковању тих производа ставе ознаку „Пушење је штетно за здравље“, као и податке о количини катрана и никотина.

III. ЗДРАВСТВЕНИ НАДЗОР И ОВЛАШЋЕЊА НАДЛЕЖНИХ ОРГАНА

Члан 19.

Намирнице и предмети опште употребе који се стављају у промет на домаћем тржишту подлеже здравственом надзору.

Осим надзора из става 1. овог члана, намирнице, односно предмети опште употребе подлеже и ветеринарској контроли, фитосанитарној контроли, контроли квалитета, а при увозу и царинској контроли, у складу са прописима из одговарајућих области.

Члан 20.

Здравствени надзор над намирницама и предметима опште употребе који се увозе врши савезни орган управе надлежан за послове здравства преко савезних санитарних инспектора.

Здравствени надзор над производњом и прометом намирница и предмета опште употребе у Југословенској народној армији врше надлежни војни органи, у складу са одредбама овог закона и прописима донесеним на основу овог закона.

Здравствени надзор над производњом и прометом намирница и предмета опште употребе, осим надзора из ст. 1. до 2. овог члана, врши надлежни орган у републици, односно аутономној покрајини.

Члан 21.

У вршењу здравственог надзора овлашћени радници органа из члана 20. овог закона имају право да узимају узорке намирница и предмета опште употребе ради лабораторијског испитивања да ли у погледу здравствене исправности одговарају прописима у складу са одредбама овог закона.

Овлашћени радници органа из члана 20. став 3. овог закона узимају најмање 15 узорака намирница и предмета опште употребе из производње и промета на 1.000 становника годишње ради систематског лабораторијског испитивања.

Узимање узорака воде која служи за јавно снабдевање становништва као вода за пиће или за производњу намирница, ради давања оцене о хигијенској исправности, одређује се прописом донесеним на основу овог закона.

Предузећа, задруге, радње, пољопривредна газдинства и друга правна лица (у даљем тексту: организације) и радни људи који самостално обављају делатност личним радом, односно личним радом и средствима у својини грађана који производе, увозе или стављају у промет намирнице и предмете опште употребе дужни су да органима надлежним за вршење здравственог надзора ставе бесплатно на располагање потребне количине намирница и предмета опште употребе (узорак) за лабораторијска испитивања.

О узимању узорака намирница и предмета опште употребе саставља се записник.

Члан 22.

Лабораторијска испитивања (анализа и суперанализа) узорака ради утврђивања здравствене исправности намирница и предмета опште употребе могу вршити здравствене и друге организације, а лабораторијска испитивања воде која служи за јавно снабдевање становништва као вода за пиће или за производњу намирница намењених продаји могу вршити здравствене организације које испуњавају прописане услове у погледу стручних кадрова, просторија и опреме.

Анализу узорака из става 1. овог члана врше здравствене и друге организације за које надлежни орган у републици, односно аутономној покрајини утврди да испуњавају прописане услове.

Функционер који руководи савезним органом управе надлежним за послове здравства решењем утврђује које здравствене и друге организације испуњавају услове за суперанализу намирница и предмета опште употребе.

Решење из става 3. овог члана објављује се у „Службеном листу СФРЈ“.

Члан 23.

Овлашћени радници органа из члана 20. овог закона одлучују којој ће организацији доставити узорке намирница и предмета опште употребе ради лабораторијског испитивања.

Резултат анализе узорака може се добијати захтевом да се изврши суперанализа узорака узетих у исто време, на исти начин и испитаних истом методом. Захтев се подноси у року од три дана од дана саопштења резултата анализе.

Узорци лако кварљиве намирнице могу се, на захтев власника од кога су узети, истовремено послати на анализу и суперанализу.

Ако резултат суперанализе није у складу са резултатом анализе, меродаван је резултат суперанализе узорака.

Члан 24.

Трошкове испитивања здравствене исправности намирница и предмета опште употребе у производњи сноси произвођач.

Трошкове испитивања здравствене исправности намирница и предмета опште употребе у промету на домаћем тржишту сноси организација, односно радни човек који самостално обавља делатност личним радом, односно личним радом и средствима у својини грађана који их ставља у промет.

Члан 25.

Организација, односно радни човек који самостално обавља делатност личним радом, односно личним радом и средствима у својини грађана који производи, ставља у промет или увози намирнице и предмете опште употребе дужан је да овлашћеним радницима органа из члана 20. овог закона омогући вршење здравственог надзора, увид у документацију, узимање узорака и несметан рад.

Организација, односно радни човек који самостално обавља делатност личним радом, односно личним радом и средствима у својини грађана који производи или увози намирнице и предмете опште употребе дужан је да на захтев овлашћених радника органа из члана 20. овог закона без одлагања да податке о врсти, саставу и чистоћи сировина, хемијских средстава и других супстанција употребљених у производњи намирница, односно предмета опште употребе од којих се узимају узорци.

Члан 26.

У вршењу здравственог надзора овлашћени радник органа из члана 20. овог закона има право и дужност да предузема следеће мере:

1) да привремено забрани промет намирница и предмета опште употребе за које посумња да нису здравствено исправни, док се лабораторијским испитивањем не утврди њихова здравствена исправност;

2) да забрани промет и употребу здравствено неисправних намирница и предмета опште употребе;

3) да нареди одузимање и уништење хигијенски неисправних намирница и предмета опште употребе и о томе објави у средствима јавног информисања одговарајуће саопштење о трошку организације, односно радног човека који самостално обавља делатност личним радом, односно личним радом и средствима у својини грађана који су одговорни за неисправност намирница и предмета опште употребе;

4) да забрани увоз здравствено неисправних намирница и предмета опште употребе и нареди да се врате пошиљаци;

5) да нареди уништење здравствено неисправних намирница и предмета опште употребе који се увозе ако пошиљка не може да се врати пошиљаци.

Мере из става 1. овог члана одређују се решењем донесеним у управном поступку. Жалба против овог решења не задржава његово извршење.

Члан 27.

Против решења савезног санитарног инспектора може се изјавити жалба функционеру који руководи савезним органом управе надлежним за послове здравства.

Жалба се подноси у року од осам дана од дана достављања решења.

Члан 28.

Ако овлашћени радници органа из члана 20. овог закона у вршењу здравственог надзора оцене да је повредом одредаба овог закона и прописа донесених на основу њега учињен прекршај, односно привредни преступ или кривично дело, дужни су да поднесу захтев за покретање прекршајног поступка, односно пријаву надлежном органу за покретање поступка за привредни преступ или кривично дело.

IV. ЗДРАВСТВЕНИ НАДЗОР НАД НАМИРНИЦАМА И ПРЕДМЕТИМА ОПШТЕ УПОТРЕБЕ КОЈИ СЕ УВОЗЕ

Члан 29.

Здравствени надзор над намирницама и предметима опште употребе који се увозе врши се на граници Социјалистичке Федеративне Републике Југославије.

Здравствени надзор над намирницама и предметима опште употребе може се вршити и у другим местима у којима се врши царинење, а која решењем одреди функционер који руководи савезним органом управе надлежним за послове здравства.

Члан 30.

Увозник намирница, односно предмета опште употребе дужан је да пре царинења поднесе савезном санитарном инспектору захтев за преглед пошиљке коју увози ради утврђивања здравствене исправности, у месту у коме се врши здравствени надзор.

Намирнице и предмети опште употребе не могу се царинити док се од инспектора из става 1. овог члана не добије решење да пошиљка из тог става, у погледу здравствене исправности, одговара условима који су за такве намирнице, односно предмете опште употребе прописани у Социјалистичкој Федеративној Републици Југославији.

Органи царинске службе дужни су, у оквиру својих права и дужности, да савезном санитарном инспектору омогуће увид у документацију и несметано вршење здравственог надзора над пошиљкама намирница и предмета опште употребе који се налазе под царинским надзором и пруже помоћ у спровођењу наређених мера.

Члан 31.

Изузетно од одредбе члана 30. став 2. овог закона, органи царинске службе могу, на захтев увозника, извршити царинење пошиљке и без доказа о њеној здравственој исправности ако је пошиљка подвргнута лабораторијском прегледу чији резултат још није познат, а на основу сагласности савезног санитарног инспектора која се доставља и органу надлежном за вршење здравственог надзора у месту испоруке, односно складиштења.

Сагласност из става 1. овог члана садржи и податке о месту и условима ускладиштења, начин превоза и обавезама складишара и корисника, као и друге услове значајне за очување здравствене исправности пошиљке.

Увозник не сме стављати у промет ни прерађивати пошиљку из става 1. овог члана до доношења решења на основу лабораторијског налаза да је пошиљка здравствено исправна.

Ако се лабораторијским испитивањем утврди да пошиљка из става 1. овог члана, у погледу здравствене исправности, не одговара прописаним условима, увозник ће о свом трошку поступити у складу са решењем донесеним на основу овлашћења из члана 26. овог закона.

Члан 32.

Трошкове испитивања и утврђивања здравствене исправности намирница и предмета опште употребе који се увозе сноси увозник.

Функционер који руководи савезним органом управе надлежним за послове здравства прописује висину и начин плаћања накнаде за покривање трошкова из става 1. овог члана.

Члан 33.

На намирнице и предмете опште употребе који се увозе у слободне и царинске зоне или у консигнациона складишта у Социјалистичкој Федеративној Републици Југославији примењују се одредбе овог закона које се односе на увоз намирница и предмета опште употребе.

Члан 34.

При вршењу здравственог надзора над увозом намирница и предмета опште употребе, савезни санитарни

инспектор мора имати легитимацију и знак којим се потврђује његово службено својство.

Легитимацију и знак из става 1. овог члана прописује и издаје функционер који руководи савезним органом управе надлежним за послове здравства.

V. ПРАВА И ДУЖНОСТИ САВЕЗНОГ ОРГАНА УПРАВЕ НАДЛЕЖНОГ ЗА ПОСЛОВЕ ЗДРАВСТВА У ПОГЛЕДУ ИЗВРШАВАЊА ОВОГ ЗАКОНА КАД НЕПОСРЕДАН НАДЗОР ВРШЕ ОРГАНИ У РЕПУБЛИКАМА И АУТОНОМНИМ ПОКРАЈИНАМА

Члан 35.

У остваривању одговорности савезних органа за извршавање овог закона и прописа донесених на основу овог закона, кад је јединствено примењивање тих прописа у интересу целе земље, а непосредан надзор над примењивањем тих прописа врше органи у републикама и аутономним покрајинама, савезни орган управе надлежан за послове здравства има право и дужност:

1) да надлежним органима у републици, односно аутономној покрајини даје обавезне инструкције;

2) да изврши одређени управни посао чије неизвршење може изазвати теже штетне последице за здравље људи, ако такав посао не изврши надлежни орган у републици, односно аутономној покрајини, и да о томе обавести Савезно извршно веће и извршно веће скупштине републике, односно извршно веће скупштине аутономне покрајине;

3) да покрене, односно захтева покретање поступка за утврђивање одговорности за неизвршавање овог закона и прописа донесених на основу овог закона.

Члан 36.

Ако надлежни органи у републици, односно аутономној покрајини не извршавају овај закон и прописе донесене на основу овог закона, савезни орган управе надлежан за послове здравства упозориће на то републички, односно покрајински орган управе надлежан за послове здравственог надзора над намирницама и предметима опште употребе и затражиће да предузме мере којима се обезбеђује извршење овог закона и прописа донесених на основу овог закона, одређујући рок у коме треба предузети те мере.

О предузетим мерама из става 1. овог члана савезни орган управе надлежан за послове здравства обавестиће истог дана Савезно извршно веће, које је дужно, најдоцније у року од три дана од дана обавештења, извести о томе извршно веће скупштине републике, односно извршно веће скупштине аутономне покрајине.

Ако се и поред упозорења из ст. 1. и 2. овог члана и предузетих мера, односно протекла одређеног рока за предузимање тих мера не обезбеди извршавање овог закона и прописа донесених на основу овог закона, Савезно извршно веће ће преко савезног органа управе надлежног за послове здравства обезбедити њихово извршавање.

Истовремено са предузимањем мера за обезбеђивање извршавања овог закона и прописа донесених на основу овог закона, Савезно извршно веће ће о томе обавестити Скупштину СФРЈ, а може предложити да она о предузетим мерама обавести скупштину републике, односно скупштину аутономне покрајине и да покрене питање одговорности републичког, односно покрајинског органа управе надлежног за послове здравственог надзора над намирницама и предметима опште употребе, односно функционера који руководи тим органом.

Члан 37.

Надлежни органи управе у републикама, односно аутономним покрајинама дужни су да савезном органу управе надлежном за послове здравства достављају редовне извештаје о извршавању овог закона.

Органи из става 1. овог члана дужни су да одмах обавесте савезни орган управе надлежан за послове здравства о здравствено неисправним намирницама и предметима

опште употребе за које се утврди или претпоставља да се налазе у промету на територији других република и аутономних покрајина.

Функционер који руководи савезним органом управе надлежним за послове здравства доноси пропис о садржини и начину достављања извештаја из става 1. овог члана.

VI. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 38.

Новчаном казном од 45.000 до 450.000 динара казниће се за привредни преступ предузеће или друго правно лице које се бави производњом, увозом или прометом намирница или предмета опште употребе:

1) ако стави у промет намирнице или предмете опште употребе који су хигијенски неисправни или производе намирнице, односно предмете опште употребе од хигијенски неисправних сировина (члан 5);

2) ако стави у промет намирнице или предмете опште употребе којима је истекао рок употребе означен у њиховој декларацији, или им недостаје декларација, или се из декларације не може утврдити рок употребе, ако се у промет стављају у оригиналном паковању (члан 6. став 1);

3) ако увози ради стављања у промет на домаћем тржишту намирнице или предмете опште употребе који у погледу здравствене исправности не одговарају условима који су за такве намирнице, односно предмете опште употребе прописани у Социјалистичкој Федеративној Републици Југославији (члан 8);

4) ако у производњи или промету намирница или предмета опште употребе употребиле адитиве и друге састојке противно прописаним условима (члан 11, члан 13, став 1. и члан 14. став 1);

5) ако за производњу појединих врста предмета опште употребе употребиле супстанције чија употреба или количина није дозвољена (члан 15).

За радње из става 1. овог члана казниће се за привредни преступ и одговорно лице у предузећу или другом правном лицу које се бави производњом, увозом или прометом намирница или предмета опште употребе новчаном казном од 2.500 до 25.000 динара.

Члан 39.

Новчаном казном од 30.000 до 300.000 динара казниће се за привредни преступ предузеће или друго правно лице које се бави производњом, увозом или прометом намирница или предмета опште употребе или јавним информисањем, односно рекламирањем производа и услуга:

1) ако стави у промет намирнице које не садрже хранљиве састојке у количинама одређеним прописима о квалитету таквих намирница или не одговарају произвођачкој спецификацији у погледу хранљивих састојака, а којима је услед тога смањена биолошка вредност (члан 7);

2) ако приписује лековито својство намирницама или предметима опште употребе и ако рекламира на други начин противно одредбама овог закона (члан 16);

3) ако противно закону рекламира алкохолна пића, дуван или дуванске прерађевине (члан 17. став 1);

4) ако на оригиналном паковању дувана и дуванских прерађевина не стави ознаку: „Пушење је штетно за здравље” и податке о количини катрана и никотина (члан 18).

За радње из става 1. овог члана казниће се за привредни преступ и одговорно лице у предузећу или другом правном лицу новчаном казном од 2.000 до 20.000 динара.

Члан 40.

Новчаном казном од 4.500 до 45.000 динара казниће се за прекршај предузеће или друго правно лице које се бави производњом, увозом или прометом намирница или предмета опште употребе:

1) ако стави у промет намирнице, односно предмете опште употребе који нису у оригиналном паковању или се продају у расутом стању (ринфуза) ако на амбалажи из које се продају немају податке из декларације (члан 6. став 2);

2) ако намирнице и предмете опште употребе стави у промет без исправа да одговарају прописима о здравственој исправности (члан 10);

3) ако стави у промет недеklarисане, односно нетачно или непотпуно декларисане намирнице или предмете опште употребе који пре стављања у промет подлеже обавезном декларисању (члан 12, члан 13. став 2. и члан 14. став 2);

4) ако органу надлежном за вршење здравственог надзора не стави бесплатно на располагање, ради узимања узорака, потребне количине намирница или предмета опште употребе, или не омогући вршење здравственог надзора, увид у документацију, узимање узорака и несметан рад или не да податке о врсти, саставу и чистоћи сировина, хемијских средстава и других супстанција употребљених у производњи намирница, односно предмета опште употребе од којих се узимају узорци (члан 21. став 4. и члан 25);

5) ако поступи противно решењу за примењивање мера обезбеђења у погледу увоза, стављања у промет, располагања или уништења намирница, односно предмета опште употребе (члан 26);

6) ако савезном санитарном инспектору не поднесе захтев за преглед пошиљке намирница или предмета опште употребе које увози (члан 30. став 1);

7) ако стави у промет или прерађује пошиљку која се увози пре доношења решења на основу лабораторијског испитивања да је здравствено исправна (члан 31. став 3).

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај и одговорно лице у предузећу или другом правном лицу које се бави производњом, увозом или прометом намирница или предмета опште употребе новчаном казном од 1.000 до 10.000 динара.

Члан 41.

За радње из чл. 38. и 39. и члана 40. став 1. овог закона казниће се за прекршај лице које самостално обавља делатност личним радом, односно личним радом и средствима у својини грађана новчаном казном од 4.500 до 45.000 динара.

Члан 42.

Новчаном казном од 1.000 до 10.000 динара казниће се за прекршај радник органа царинске службе ако изврши царинење намирница или предмета опште употребе без решења савезног санитарног инспектора да пријављена пошиљка у погледу здравствене исправности одговара прописима, или савезном санитарном инспектору не омогући увид у документацију и несметано вршење здравственог надзора над пошиљкама намирница и предметима опште употребе који се налазе под царинским надзором или не пружи помоћ у спровођењу наређених мера забране увоза или уништења пошиљки штетних по здравље људи (члан 30. ст. 2. и 3).

VII. ОВЛАШЋЕЊА ЗА ДОНОШЕЊЕ ПРОПИСА ЗА ИЗВРШЕЊЕ ОВОГ ЗАКОНА

Члан 43.

Овлашћује се функционер који руководи савезним органом управе надлежним за послове здравства да донесе прописе:

1) о хигијенској исправности воде која служи за јавно снабдевање становништва као вода за пиће или за производњу намирница намењених продаји;

2) о количинама пестицида, метала и металоида и других отровних супстанција, хемиотерапеутика, анаболика и других супстанција које се могу налазити у намирницама, као и о другим условима у погледу здравствене исправности намирница и предмета опште употребе који се могу стављати у промет у Социјалистичкој Федеративној Републици Југославији;

3) о условима у погледу микробиолошке исправности којима морају одговарати намирнице у промету;

4) о условима у погледу здравствене исправности дијететских намирница које се могу стављати у промет;

5) о условима у погледу здравствене исправности предмета опште употребе који се могу стављати у промет;

6) о начину узимања узорака, односно о методама за вршење анализа и суперанализа намирница и предмета опште употребе;

7) о условима у погледу стручних кадрова, просторија и опреме које морају да испуњавају здравствене и друге организације за вршење анализа и суперанализа намирница и предмета опште употребе.

Функционер који руководи савезним органом управе надлежним за послове здравства доноси прописе, и то:

1) из става 1. тачка 2. овог члана – у споразуму са функционером који руководи савезним органом управе надлежним за послове трговине и функционером који руководи савезним органом управе надлежним за послове пољопривреде;

2) из става 1. тачка 3. овог члана – у споразуму са функционером који руководи савезним органом управе надлежним за послове пољопривреде;

3) из става 1. тач. 4. и 5. овог члана – у споразуму са функционером који руководи савезним органом управе надлежним за послове трговине.

Члан 44.

Савезни секретар за народну одбрану доноси прописе о вршењу здравственог надзора над производњом и прометом намирница и предмета опште употребе у Југослаvensкој народној армији.

VIII. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 45.

Функционер који руководи савезним органом управе надлежним за послове здравства донеће прописе из члана 22. став 3, члана 29. став 2, члана 32. став 2, члана 34. став 2, члана 37. став 3. и члана 43. овог закона у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

До доношења прописа из става 1. овог члана остају на снази прописи донесени на основу овлашћења из Закона о здравственој исправности животних намирница и предмета опште употребе („Службени лист СФРЈ”, бр. 55/78 и 58/85).

Члан 46.

Организације и радни људи који самостално обављају делатност личним радом, односно личним радом и средствима у својини грађана дужни су да своје послове ускладе са одредбама члана 18. овог закона у року од две године од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 47.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о здравственој исправности животних намирница и предмета опште употребе („Службени лист СФРЈ”, бр. 55/78 и 58/85).

Члан 48.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

536.

На основу члана 315. тачка 3. Устава Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, Председништво Социјалистичке Федеративне Републике Југославије издаје

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О КОНТРОЛИ ПРЕДМЕТА ОД ДРАГОЦЕНИХ МЕТАЛА

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о контроли предмета од драгоцених метала, који је усвоји-

ла Скупштина СФРЈ, на седници Савезног већа од 20. јуна 1991. године.

П бр. 1390
20. јуна 1991. године
Београд

Председник
Председништва СФРЈ,
Стјепан Месић, с. р.

Председник
Скупштине СФРЈ,
др Слободан Глигоријевић, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О КОНТРОЛИ ПРЕДМЕТА ОД ДРАГОЦЕНИХ МЕТАЛА

Члан 1.

У Закону о контроли предмета од драгоцених метала („Службени лист СФРЈ”, бр. 59/81, 59/86, 20/89 и 9/90) у члану 6. ст. 2. и 3. мењају се и гласе:

„Предмети од драгоцених метала морају имати следеће степене финоће:

1) предмети од злата:

I степен финоће 950 хиљадитих (950/1000);

II степен финоће 840 хиљадитих (840/1000);

III степен финоће 750 хиљадитих (750/1000);

IV степен финоће 585 хиљадитих (585/1000);

2) предмети од сребра:

I степен финоће 950 хиљадитих (950/1000);

II степен финоће 925 хиљадитих (925/1000);

III степен финоће 900 хиљадитих (900/1000);

IV степен финоће 800 хиљадитих (800/1000);

3) предмети од платине:

950 хиљадитих (950/1000).

Изузетно од одредбе става 2. овог члана, предмети од злата израђени ковањем (златници, спомен-платете и сл.) могу имати финоћу 900 хиљадитих (900/1000).”

Члан 2.

У члану 8. после става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Функционер који руководи савезном организацијом надлежном за мере и драгоцене метале прописује техничке услове које произвођач предмета од драгоцених метала мора да испуни за добијање знака произвођача.”

Досадашњи ст. 3. и 4, који постају ст. 4. и 5, мењају се и гласе:

„Знак произвођача одређује се решењем о знаку произвођача које доноси савезна организација надлежна за мере и драгоцене метале и мора бити регистрован код те организације.

Произвођач не може на предмете од драгоцених метала стављати друге ознаке, осим једне ознаке финоће и једног знака произвођача, који му је решењем из става 4. овог члана одређен.”

Члан 3.

Члан 11. мења се и гласи:

„Предмети од драгоцених метала намењени извозу који имају састав, финоћу и ознаке прописане овим законом не подлежу обавезном испитивању и жигосању, осим ако страни увозник то захтева.”

Члан 4.

У члану 12. став 3. речи: „организације удруженог рада и друге самоуправне организације и заједнице и радне људе који самостално обављају делатност личним радом средствима рада у својини грађана које” замењују се речи ма: „предузећа и друга правна лица и радне људе који самостално обављају делатност личним радом, односно личним радом и средствима у својини грађана, који”.

Члан 5.

Члан 15. мења се и гласи: